

1874-05-15

AFSENDER

Johanne Luise Heiberg

MODTAGER

J. C. Jacobsen

FAKTA

Type:
Brev

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
Lausanne

Arkivplacering:
Rigsarkivet

Emneord:
Rejsebrev, helbred,
mæcenvirksomhed, rejsebrev,
venskab

DOKUMENTINDHOLD

Johanne Luise Heiberg skriver fra Lausanne, at hun er syg og mismodig. Hun spørger om, hvornår J. C. Jacobsen kommer på besøg, og hun takker ham endnu engang for alt, hvad han har gjort for hende.

TRANSSKRIFTION

Lausanne d: 15 Mai 1874

Kjære Capitain Jacobsen!

Det undrer Dem vist, at De ikke endnu har hørt fra mig, men desværre har jeg, i de 14 Dage jeg nu har været her, mere levet i Sengen end over den. Sagen er, at den Tilbøielighed til Bryst-Catarhe, som jeg i Vinter flere Gange har lidt af, atter har indfundet sig, og viser sig denne Gang saa haardnakket, at jeg har maattet sende Bud efter en Læge, i Haab om, at han vilde faae Bugt hermed. Imidlertid kræver han, at jeg skal blive i Sengen saalænge Veiret er saa koldt, som for Øieblikket her. Altsaa liggende i Sengen, skriver jeg disse Linier til Dem, fordi det piner mig endnu ikke at have faaet Leilighed til at takke dem for al det Venskab og den Godhed De har viist mig. Naar ser jeg Dem i Lausanne, som De gav mig Haab om paa Jernbanen ? De kan vel tænke at jeg er noget mismodig over at skulle ligge her i Sengen, naar jeg er reist for at beundre Naturen og faae et Arbeide færdigt, som ligger mig paa Hjerte. Dog jeg lever i Haabet naar Varmeindfinder sig. Lev vel ! og tak endnu engang for alt godt.

Deres hengivne

J. L. Heiberg

15/5 74

Lørdag den 15. Mai 1874.

Kjære Capitain Jacobsen!

Det indrer Dem vist, at De ikke endnu har hørt fra mig, men desværre har jeg i de 14 dage jeg nu har været her, mere lyst i Sengen end over den. Sagen er, at den Uilbærlighed til Brigt-Patente, som jeg i Vinter flere Gange har lidt af, eller har indfundet sig, og viser sig denne Gang såaa haardnakket, at jeg har maattet stude Brud efter en Luge, i Haab om, at han vilde faa Brigt hermed. Imidlertid braver han, at jeg skal blive i Sengen, for at jeg veirer er såaa dårlig, som for sig selv. Altså liggende i Sengen, skriver jeg disse Linier til Dem, fordi det pinner mig endnu ikke at have faaet Leilighed til at takke Dem for al det Uendelige og den Gædte De har vist mig.

Naar over jeg Dem i Lørdag, som De gav mig Haab om paa Tjenesten. De kan vel tænke, at jeg er noget mismodig over at skulle ligge her i Sengen, naar jeg er reist for at beundre Naturen og faa et Arbejde færdigt, som ligger mig paa Hjerte. Dog jeg lever i Haabet naar Varmen indfinder sig. Se vel! Og alle endnu Engang for alt godt. Deres hengivne
J. C. Heiberg